

(استفاده از سیستمهای کنترل الکترونیکی هوشمند در کنترل فرایند احتراق مشعل ها و کوره های بخار)

چکیده:

این مقاله تخصصی نگاهی دارد به آخرین پیشرفتهای تکنولوژیکی در زمینه استفاده از تجهیزات یکپارچه جهت کنترل الکترونیکی مشعل های صنعتی. کنترلرهایی از این نوع به گونه ای طراحی شده اند که در حالت خطا شرایط ایمن سیستم را حفظ نمایند و در آزمایشگاه های مجهز تحت شرایط مختلف آزموده شده اند. در فرایند طراحی یک سیستم کنترل احتراق تیم طراحی باید استانداردهای مربوط از جمله استانداردهای احتراق و ایمنی را مورد توجه قرار دهند. کنترل الکترونیکی مشعل ها، علاوه بر بهبود قابلیت های قبلی، قابلیت های جدیدی را در سیستم ایجاد مینماید. برای مثال با استفاده از راهکارهای الکترونیکی پیشرفته، قابلیت های ویژه ای نظیر سوئیچینگ انعطاف پذیر بین سوختها در حین بهره برداری بدون اختلال در شرایط بهره برداری تحقق می یابد. کنترل الکترونیکی با ترکیب با تکنولوژی سنسورهای گازهای احتراق پیشرفته، برای استفاده کنندگان مشعل های صنعتی صرفه جویی قابل ملاحظه ای را ایجاد می نماید. در این مقاله همچنین به نوع جدیدی از کنترل احتراق با در نظر گرفتن میزان مونواکسید کربن در گازهای حاصل از احتراق برای دیگ های بخاری کوره ها اشاره می شود.

آخرین پیشرفتهای تکنولوژیکی در کنترلرهای الکترونیکی فعلی با کنترل ترکیبی نسبت سوخت و هوا

امروزه در مشعل های صنعتی و کوره ها راندمان از اهمیت زیادی برخوردار است. این موضوع، در دیگهای بخار صنعتی از اهمیت بالاتری برخوردار است، همچنین علاوه بر توجه به افزایش راندمان موارد بسیاری وجود دارد که طی چند سال گذشته استفاده کنندگان از سیستمهای مکانیکی کنترل احتراق را مجبور به تغییر این سیستم که برای دهه ها مورد استفاده قرار می گرفت با سیستمهای کنترل الکترونیکی نموده است. چنین سیستمهایی امکان تنظیم دقیق نسبت هوا و سوخت با استفاده منحنی های الکترونیکی و امکان ایجاد روشهای عملیاتی برای افزایش راندمان احتراق را که با استفاده از راهکارهای مکانیکی غیر ممکن بود فراهم می سازد.

اولین سیستمهایی که در این زمینه به کار گرفته شد به سادگی اتصال مکانیکی را با سیستمهای الکترونیکی جایگزین می کرد اما همانند قبل یک کنترل کننده ترتیبی مشعل به صورت جداگانه مورد نیاز بود. یک تصمیم ساده برای ترکیب u1575 این دو کارکرد در قالب یک دستگاه واحد به ساخت سیستمهایی که امروزه موجود هستند منجر شد. علاوه بر کارکردهای ابتدایی مانند "کنترل ترتیبی مشعل و دیگ بخار" و "تنظیم الکترونیکی نسبت سوخت به هوا"، کاربردهای بیشتری مثل مدیریت تشخیص خرابی های عمومی یا کنترل دقیق دیگ های بخار توسط سنسورهای مختلف نیز ارائه میشود.

شکل 1. نمونه ای از یک سیستم پیشرفته مدیریت احتراق یکپارچه

یک سیستم مدیریت مشعل یکپارچه مدرن، کارکردهای بسیاری را که قبلاً توسط دستگاه های جداگانه انجام می شد تحقق می بخشند. این کارکرد ها به شرح زیر است:

- کنترل ترتیبی مشعل

- کنترل نسبت سوخت به هوای به صورت الکترونیکی

- مانیتورینگ یا نظارت بر شعله

- تست نشستی خط سوخت
- تنظیم یا رگوله کننده خروجی مشعل
- شمارنده ساعت های کارکرد
- شمارنده دفعات شروع به کار
- مدیریت تشخیص خطا
- اینترفیس یا واسط سیستم کنترلی
- اینترفیس یا واسط کامپیوتر
- تنظیم O2
- و CO- کنترل دوربرای دمنده هوای احتراق

چنین سیستم های یکپارچه ای قادرند وظیفه همه ی کنترل ها، تنظیمات و نظارت های لازم مربوط به یک مشعل را برعهده بگیرند. نمودار بلوکی از این نوع سیستم ها در شکل 2 نشان داده شده است:

شکل 2. نمودار شماتیک سیستم احتراق کنترل و نظارت شده به صورت الکترونیکی

مشخصات و استانداردهای معتبر

طراحی سیستمهای کنترل احتراق باید به صورت معتبر و قابل اتکا انجام شود، به عنوان مثال درسیستم کنترل احتراق یک خطا در دستگاه یا سنسورهای متصل شده یا محرکها باید سرانجام به حالت بی خطر تبدیل شود و قبل از اینکه یک خرابی منجر به یک وضعیت خطرناک شود، مشعل به حالت کنترل شده باز گردد. هنگام طراحی این نوع دستگاه ها یک سری مشخصات باید مد نظر قرار گیرد. الزامات مربوط به چنین دستگاه هایی در استانداردهای اروپایی مندرج شده است.

در ابتدا استاندارد مربوط به سیستم های کنترلی مشعل های گازی (EN298) و سیستم های کنترلی مشعل های با سوخت مایع (EN298) . در گذشته کنترلرهای الکترونیکی تعیین نسبت سوخت و هوا نیز طراحی شده و بر مبنای این استانداردها مورد آزمایش قرار گرفته بودند. به تازگی یک استاندارد اروپایی EN12067-2 برای این منظور تدوین گردیده است.

تست نمونه اولیه سیستمهای کنترل احتراق اغلب بر مبنای این استانداردها انجام می شود. با اینحال تنها استفاده از این استانداردها به عنوان اساس کار کافی نیست. از آنجایی که این دستگاهها برای کنترل مشعل ها به کار می روند، استانداردهای مربوط به مشعل ها نیز باید رعایت شوند، استانداردهای EN676 برای مشعل های فن دار اتوماتیک برای سوخت های گازی و EN267 برای مشعل های با سوخت مایع و فن دار اتوماتیک مثال هایی از این دست هستند. بر مبنای زمینه کاربردی که در آن عملیات احتراق قرار است صورت پذیرد، استانداردها شامل موارد زیر است:

- EN50156 تجهیزات الکترونیکی برای کوره ها و تجهیزات کمکی

- EN12952 دیگ های بخار لوله آبی

- EN12953 دیگ های بخار پوسته ای

- EN746-2 دستگاه های پردازش حرارت صنعتی

یک سیستم احتراق جامع ناچار خواهد بود ضمن حفظ کاربردها خود با استانداردهای مربوط سازگار کند.

مدل خطا در سیستمی که بر اساس استانداردهای فوق بنا شده است ضروری است. یعنی پاسخ دستگاه به هر خطایی که ممکن است اتفاق بیفتد باید کاملاً مشخص باشد و باید اثبات شود که مشعل در وضعیت خطرناک قرار نخواهد گرفت. سیستم های کنترل احتراق شرکت لمتک آلمان طی سالهای متمادی و در شرایط گوناگون تست شده است و سطح بالایی از ایمنی را دارا میباشد. از سوی دیگر، اخیراً مدل خطای احتمالی یکی از موضوعات مورد توجه بوده است (به عنوان مثال خطاهای خطرناک بر مبنای احتمال وقوعشان ارزیابی شده اند و سپس دستگاه بر مبنای سطح SIL (Safety Integrity Level) یا سطح ایمنی اش رده بندی می شود). این روش اغلب برای PLC (Programmable Logic Controller) ها به کار می رود. اگر کنترلرهای قابل برنامه ریزی برای کنترل یک مشعل به کار روند سطح SIL مربوطه به خودی خود کافی نیست. مدل خطای قطعی مطابق با EN298 و EN230 به انضمام استانداردهای دیگری که به تکنولوژی احتراق مربوط است نیز باید

برآورده و اثبات شود.

روشهای کارکرد انعطاف پذیر

در حال حاضر این کنترلرهای الکترونیکی امکان ایجاد عملکردهای ویژه را هم ارائه می دهند که مورد توجه مصرف کنندگان خاص میباشد.

روشن شدن بدون پاکسازی اولیه

EN676

پیشنهاد امکان روشن شدن مجدد مشعل بدون پاکسازی اولیه را می دهد. این امر تنها به کمک تجهیزات الکترونیکی هوشمند و قابل اطمینان به دست می آید و هنگام کار مشعل های گاز سوز سبب صرفه جویی در مصرف انرژی می شود. همچنین زمان استارت تا شروع به کار مشعل نیز کاهش می یابد.

تغییر نوع سوخت

احتمالات متعددی برای تغییر نوع سوخت (به عنوان مثال از سوخت مایع به گاز) پیشنهاد می شود. از یک سو به کمک مشعل های خاص امکان سوئیچ کردن مستقیم بدون اینکه نیازی U1576 به تصفیه یا پاکسازی اولیه باشد فراهم است در این روش عملکرد مشعل دچار وقفه نمی شود و تنها برای لحظه ای کوتاه خروجی مشعل افت پیدا می کند. روشی که اصطلاحاً "تغییر نوع سوخت به صورت تدریجی" نامیده می شود ابتدا تأثیری روی خروجی دیگ بخار یا کوره ندارد. در اجرا، در مرحله گذار گاز و سوخت مایع به طور همزمان برای ایجاد شعله مورد استفاده قرار می گیرند. همیشه مجموع انرژی این دو سوخت برابر با خروجی مورد نیاز مشعل است. طی مرحله گذار، ممکن است فرایند احتراق به هرگونه تغییر بار واکنش نشان دهد. شکل 3 مثالی از این نوع گذار را نشان می دهد.

شکل 3. مراحل فرایند تغییر اتوماتیک سوخت) از سوخت گاز به سوخت مایع) در یک سیستم پیشرفته کنترل الکترونیک

کارخانجات می توانند از این انتخاب برای مطالبه شرایط خرید مطلوب تر سوخت استفاده کنند بدون اینکه تأثیری روی خروجی دیگ بخار یا کوره داشته باشد.

استفاده همزمان از چند سوخت

اگر طی مرحله تولید پس ماندها و ضایعات قابل احتراق تولید شود، چه چیزی روشن تر از آن است که این مواد را در کوره یا دیگ بخار سوزاند؟ این روش ضمن صرفه جویی انرژی، مناسب با محیط زیست است. با اینحال از آنجایی که معمولاً این ضایعات در مقادیر متغیر و کیفیتهای ناپایسته تولید می شود، الزامات مربوط به سیستم مدیریت مشعل های الکترونیکی عملکرد امن و قابل اعتماد را در چنین شرایطی تضمین می کنند. سیستم مدیریت احتراق FMS از LAMTEC سیستمی است که احتراق با سوخت چندگانه را بدون سنجش های کمیتهی دشوار و پرهزینه و با حداکثر شرایط ایمنی و منطبق با استانداردهای جهانی تحقق می بخشد.

سوئیچینگ قابل انعطاف بین منحنی ها با داشتن یک مشعل مختلط، اغلب ضروری است تا حین کار به منحنی دیگر سوئیچ کرد. برای مشعل های بزرگتر، سیستم تنظیم مرکب سوخت به هوا احتمال ذخیره سازی دسته منحنی های متفاوتی را برای انواع مختلفی از کارکرد مهیا می کند.

سوئیچ کردن بین دسته منحنی ها حین کار باید تحت شرایط کارکرد ایمن باشد و نباید تأثیر منفی روی نسبت سوخت به هوا داشته باشد.

عملکرد آماده به کار

گاهی اوقات می کند که مشعل کاملاً خاموش نشود اما باید سیستم پیلوت مشعل حین وقفه فعال باشد، به خصوص برای مشعل هایی که در فواصل مکرر شروع به کار کرده و متوقف میشوند. این حالت که اصطلاحاً کارکرد آماده به کار یا Standby نامیده می شود، شروع به کار مجدد بدون وقفه را فراهم می کند.

متوقف کردن پاکسازی اولیه اگر مشعل های U1605 متعددی در یک دیگ بخار یا کوره وجود داشته باشد، باید امکان انتخاب اینکه مشعل با یا بدون پاکسازی اولیه شروع به کار کند بر مبنای اینکه آیا مشعل قبلاً در حال کار بوده یا نه، وجود داشته باشد.

آشکارسازی خطا

مدیریت آشکارسازی خطا در سیستمهای احتراق پیشرفته هر روز بیش از پیش مهمتر می شود. در اکثر مواقع الزامات بهره برداری نیاز به آن دارد که علت خرابی در سیستم به سرعت آشکار شده و اصلاح شود. از آنجایی که این نوع سیستم مدیریت احتراق همه ی فرایندهای مرتبط با مشعل را کنترل می کند، قادر به ارائه اطلاعات دقیق در مورد علت خطا نیز میباشد. اتصال ماژولهای آشکارسازی خطا ، امکان ثبت داده هایی که مستقیماً از طریق سیستم مدیریتی قابل دسترسی هستند را امکان پذیر می سازد. به عنوان مثال این سیستم زنجیره ایمنی فراهم می کند. یک مثال از سیستم فوق در شکل 4 نشان داده شده است:

تنظیم میزان هوای اضافی در احتراق، برای چندین سال یکی از جدیدترین پیشرفت ها در رابطه با مشعل های صنعتی به شمار می رفت. تنظیم اولیه نسبت سوخت به هوا برای انجام این کار ضروریست. تنظیم الکترونیکی ترکیبی سوخت و هوا اولین راهکار برای ارائه امکانات مناسب و مقرون به صرفه جهت اجرای این سیستم بود. امروزه با امکان سنجش میزان O2 در گازهای حاصل از احتراق می توان به صورت الکترونیکی منحنی هوا یا سوخت را تنظیم کرد همچنین این سیستم میتواند با تأثیر متغیرهای مختلف، شرایط احتراق را به صورت Online تنظیم کرده و شرایط احتراق با راندمان بالا را فراهم سازد. این متغیرها عبارتند از:

هوا:

- دما

- فشار

- رطوبت

سوخت:

- ارزش حرارتی

- دما

- چسبندگی در سوخت مایع

- چگالی در سوخت مایع

- نوسانات فشار در سوخت گاز

آلاینده:

- مشعل

- دیگ بخار

سیستم مکانیکی:

- دامنه خطای مکانیکی دمپرها و شیرها

بنا به دلایل ایمنی و وجود تمامی متغیرهای ذکر شده مشعلها و سیستمهای احتراق نیاز به هوای احتراق بیشتر از آنچه در شرایط احتراق ایده آل نیاز است دارند. این مقدار هوای اضافی به صورت غیر ضروری حرارت را جذب و به صورت تلفات حرارتی از دودکش خارج میگردد. مقدار هوای اضافی مستقیماً جهت تشخیص میزان راندمان عملیات احتراق به کار می رود.

بنابراین استفاده از تجهیزات الکترونیکی به منظور به حداقل رساندن هوای اضافی در سیستم هایی که ظرفیت مشعل هایش در حد متوسط است، تا حد قابل ملاحظه ای باعث صرفه جویی می شود.

همچنین استفاده از سیستمهای کنترل دور در دمنده هوای مشعل ها، علاوه بر امکان صرفه جویی انرژی الکتریکی، کاهش سرو صدای خروجی را نیز به دنبال خواهد داشت.

اما حتی یک مشعل با تنظیم هوای اضافی به بالاترین سطح ذخیره انرژی نخواهد رسید چرا که هنوز معلوم شدن سطح ایمنی برای احتراق بهینه مورد نیاز است. در سالهای گذشته یک مفهوم کلی برای تنظیم احتراق وجود داشت که به مشعلهای گاز سوز اجازه می داد مستقیماً

در حالت کارکرد بهینه کار کنند) کاهش میزان هوای اضافی تا حدی که مونواکسید کربن در گازهای حاصل از احتراق از حد مجاز بیشتر نشود)

مفهوم کلی تنظیم و کنترل احتراق اندازی گیری مقدار اکسیژن در گازهای حاصل از احتراق به تنهایی نمی تواند نشان دهنده احتراق کامل باشد. اطلاعاتی از نسبت هیدروژن نسوخته و مونواکسید کربن در گاز دودکش نیز برای این منظور مورد نیاز است. در صورتیکه احتراق کامل رخ دهد، انتشار هیدروژن و مونواکسید کربن با هم در گاز دودکش اتفاق می افتد.

راهکاری که توسط LAMTEC طراحی شده است این موضوع را مد نظر قرار داده است. از مزایای این سیستم میتوان به تنظیم بهتر، به طرز قابل توجهی زمان پاسخ کوتاه تر، جریان هوای نفوذی از جداره ها، قابلیت اطمینان، قدرت، بی نیازی از نگهداری، صرفه جویی انرژی بیشتر، برتری نسبت به سیستم های تنظیم O₂ و افزایش راندمان بیشتر اشاره کرد.

با این راهکار، نیازی به کالیبره کردن یا تنظیم مشعل نیست چراکه سیستم خودش نقطه کارکرد بهینه برای احتراق را تشخیص می دهد. شکل 5 نشان می دهد که چگونه مقدار عددی اکسیژن در گاز دودکش به کمک تنظیم مونواکسید کربن میتواند کاهش یابد.

شکل 5. نمودار منحنی مقدار عددی دلخواه O₂ و مقدار واقعی O₂ در محدوده CO هنگام استفاده از تنظیم CO

در سال 2004 شرکت LAMTEC به واسطه استفاده از این مفاهیم در سیستمهای تولیدی خود برنده جایزه نوع آوری از صنعت گاز آلمان شد. کنترل یک دیگ بخار یا کوره با سنسورهای گازهای حاصل از احتراق، سطح ایمنی را بهبود میبخشد به صورتیکه تغییر در نسبت سوخت به هوا حتی در مواردی که سیستم های کنترلی قابل اطمینان هم نمی توانند آنرا تشخیص دهند، شناسایی می شود و بر فرآیند احتراق به صورت دائمی نظارت میگردد.

به صورت طبیعی این عملکرد های کنترلی و نظارتی تا حد زیادی به سنسورهایی که مورد استفاده قرار می گیرند بستگی دارند. در این مورد سنسور های گازهای احتراقی بر پایه دی اکسید زیرکونیوم ارزش خود را به اثبات رسانده اند. این سنسورها قدرت زیاد و زمان پاسخ پایین دارند.

پیوند با تکنولوژی کنترل و ابزار دقیق

اغلب اوقات یک دیگ بخار یا کوره صنعتی در یک کارخانه با بیش از یک مفهوم کنترلی جامع سروکار دارد. از آنجایی که این کارخانه ها اغلب بوسیله ی تکنولوژی های مبتنی بر ابزار دقیق و سیستمهای کنترلی اداره می شوند، ایجاد ارتباط بین این سیستم ها و فراهم ساختن داده های سیستم کنترل مشعل برای تکنولوژی ابزار دقیق و کنترلی ضروری است. ساده ترین راه برای تحقق بخشیدن به این ملزومات، استفاده از ارتباطات بوسیله bus (مسیرهای عمومی اطلاعاتی) است.

متأسفانه تعداد زیادی bus استاندارد وجود دارد. بنابراین اول از همه ضروریست روشن شود که آیا کنترلر مشعل دارای اینترفیس bus برای اتصال به تکنولوژی ابزار دقیق و کنترل است یا خیر. تعداد کمی از سیستمهای بازار همه انواع متداول field bus ها به شرح زیر را ارائه می کنند:

- Profibus

- CANopen - Modbus - Interbus

- Ethernet سیستم های کنترل LAMTEC از معدود سیستمهایی است که تمامی سیستمهای فوق را پشتیبانی میکند

چشم اندازها

نسبت استفاده از ادوات الکترونیکی در مشعل ها به صورت پیوسته در حال افزایش است. درست مانند گرایش که در صنعت خودرو در سالهای پیش وجود داشت، گرایشات در تکنولوژی احتراق به سمت حل کردن مشکلات با استفاده از ادوات الکترونیکی پیش می رود. در حالیکه در گذشته بیشتر سیستم های تنظیم سوخت به هوای الکترونیکی در دیگ های بخار بزرگ در بخش های مرکزی اروپا یافت می شد، در حال حاضر استفاده از سیستمهای کنترل احتراق از اولویت های بخشهای صنعتی در تمام نقاط دنیا میباشد. این مساله نشان دهنده آن قابلیت اطمینان بالای این سیستمها است. به علاوه به طور روز افزون مشعل های بیشتری با ظرفیت متوسط (1 تا 7 مگاوات) به سیستمهای کنترل الکترونیکی مجتمع مجهز شده اند. انتظار می رود آمارهای فروش این دستگاهها برای سالهای آتی رشد داشته باشد. پیش نیازها برای تحقق این امر آن است که راهکارهای الکترونیکی از هزینه های راهکارهای مکانیکی گسترده در این عرصه تجاوز نکند. جهت اطلاعات بیشتر [اینجا کلیک](#) کنید